

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 764/2018
12.07.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Миролјуба Томића, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Здравка Ђорђевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 2К 575/14 од 11.01.2018. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 90/18 од 27.04.2018. године, на седници већа одржаној дана 12.07.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Здравка Ђорђевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 2К 575/14 од 11.01.2018. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 90/18 од 27.04.2018. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу 2К 575/14 од 11.01.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 61. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године. Окривљени је обавезан да на име имовинскоправног захтева, исплати оштећеном ББ, износ од 90.000,00 динара, а оштећеном ВВ износ од 24.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Такође, окривљени је обавезан и да на име имовинскоправног захтева, исплати оштећеном ГГ, износ од 72.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења, док је за остварење имовинскоправног захтева до износа од 100.000,00 динара, оштећени ГГ упућен на парницу. Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка, исплати износ од 10.000,00

динара, и на име паушала такође износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 90/18 од 27.04.2018. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Здравка Ђорђевића, преиначена је пресуда Основног суда у Крушевцу 2К 575/14 од 11.01.2018. године, у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Крушевцу, окривљеног АА, који је првостепеном пресудом оглашен кривим због продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 61. КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, док је у осталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Здравко Ђорђевић, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног АА, адвокат Здравко Ђорђевић у захтеву за заштиту законитости указује да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по закону не могу заснивати, и у вези тога истиче да потврда о враћеним предметима МУП РС, ДП, ПУ у Крушевцу, ПИ Крушевац од 03.04.2014. године, (чије издавање из списка предмета је одбрана предлагала у току поступка) - представља недозвољен доказ, јер је сачињена у одсуству окривљеног, који је према ставу браниоца, о томе морао бити обавештен и коме су такође морали бити показани предмети који се враћају оштећеном ГГ.

Изнетим наводима, иако бранилац формално не означава, по налажењу овог суда, исти указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Одредбом члана 151. став 1. ЗКП је прописано да ће се предмети који су у току поступка привремено одузети, вратити држаоцу ако престану разлози због којих су предмети привремено одузети, а не постоје разлози за њихово трајно одузимање (члан 535.). Ставом 2. истог члана је прописано да ако је предмет из става 1. тог члана неопходно потребан држаоцу, он му се може вратити и пре престанка разлога због којег је одузет, уз обавезу да га на захтев органа поступка

донесе, док је ставом 3. прописано да јавни тужилац и суд пазе по службеној дужности на постојање разлога за привремено одузимање предмета.

Полазећи од наведеног, по налажењу Врховног касационог суда, неосновано бранилац окривљеног указује да потврда о враћеним предметима МУП РС, ДП, ПУ у Крушевцу, ПИ Крушевац од 03.04.2014. године, представља незаконит доказ, јер окривљени није био присутан приликом сачињавања исте, нити је о томе обавештен. Ово из разлога што законодавац ни у једном ставу одредбе члана 151. ЗКП којом је регулисан повраћај привремено одузетих предмета, није прописао обавезно присуство окривљеног приликом сачињавања потврде о враћању привремено одузетих предмета, нити обавезно присуство истог приликом враћања привремено одузетих предмета оштећеним лицима, нити било какво обавештење окривљеног о предузимању ове радње. Стога, како је предметна потврда од 03.04.2014. године, у свему сачињена сагласно одредбама Законика о кривичном поступку, то иста представља законито прибављен доказ, на коме се може засновати судска одлука.

Из изнетих разлога, неосновано бранилац окривљеног истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Поред тога, у захтеву за заштиту законитости бранилац указује и да је приликом претресања пчелињака окривљеног, извршеног од стране овлашћених службених лица, повређена одредба члана 152. став 2, 156. и 158. ЗКП.

Такође, у захтеву се наводи да је првостепени суд своју пресуду засновао на „недоказаним сумњама и измишљотинама оштећених и органа поступка“, због чега бранилац сматра да је суд тиме повредио одредбе члана 419. и 420. ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости се истиче и да је суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

Поред тога, бранилац у захтеву износи сопствену анализу и оцену изведених доказа, другачију од оне коју су дали нижестепени судови у побијаним пресудама, уз посебан осврт на анализу налаза и мишљења судског вештака за област пољопривреде, указујући притом да поменути вештак није видео кошнице, пчеле и рамове, а да је вештачио „неки“ пчелињак, као и да вештак није разјаснио спорне чињенице у свом налазу.

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, бранилац окривљеног оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност

подношења овог ванредног правног лека због повреда закона из члана 152. став 2, 156, 158, 419, 420. и 438. став 1. тачка 11) ЗКП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у коме је захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник,
Марина Пандуровић, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић